

**24. 34. Landstingets Forhandling**  
 497 2den Beh. af Lov om Hegn, Hegnslyns. m. B. f. Kjøbenh.  
 vedtages af det høje Thing, vil det være nød-  
 vendigt at der foregaaer en Forandring med  
 Titlen; og dertil er stillet Forslag under Nr. 19

**Ordf:** I den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph, der vil være at indstyre efter § 25, er blandt Andet foreslaaet, at Bestemmelsen i § 7 udvides til at gjælde for Bygrunde i Kjøbstæderne. Da jeg antager, at dette Forslag vil blive billiget af Thinget, skal jeg i Modsætning til det ærede Mindretal, paa det Indstændigste tillade mig at anbefale, at den Passus i § 7, som Mindretallet foreslaar udskudt, maa blive beholdt. Det er nemlig utilbids almindelig antaget, at man har en Forpligtelse til at lade den Side af Planteværket, hvor Stolperne, Støtterne og Dværtræerne befinde sig, vende indad til den Segnspligtiges egen Eiendom, og denne Bestemmelse er af megen Interesse, navnlig i de mindre Kjøbstæder, idet det som oftest er Tilfældet der, at Planteværket vende ud til Gader og Alleer. Derfor i det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet, blev vedtaget, saa vilde det upaatvilelig hyppigt finde Sted, at vedkommende Eiere vende Stolper, Støtter og Dværtræer paa deres Planteværker ud imod Gaden, hvilket ofte kan være bekæmt for dem, navnlig i haver, for at kunne have Espaltertræer og ligeledes for Synets Skyld. Byerne vilde saaledes i høj Grad blive misprydede, medens man flere Steder i de senere Aar gjør sig megen Umage for hvor Reglen ikke tidligere er bleven fulgt, at faae den bragt i Anvendelse, hvor der er Tale om Anbringelsen af nye Hegn eller ved Reparation af Planteværk. Jeg tillader mig derfor at anbefale disse, saa Bemærkningerne til det ærede Things Dverveitelse.

**B. Petersen:** I Modsætning til den ærede sidste Tale har jeg endel Betænkeligheder ved den foreslaaede nye § 26. Den ærede Ordfører udtalte, at man hidtil ingen Lovbestemmelser havde for Kjøbstæderne med Hen-

syn til Hegnsforhold. Jeg skal dertil dog bemærke, at i Loven af 6te Marts 1869 staar der udtrykkeligt i § 5, at Denne Lov gjælder ikke for Kjøbenhavn og Færøerne; men altsaa gjælder den for alle de øvrige Kommuner i Landet. Ganste vist ere Forholdene forskellige i Kjøbstæderne, og paa Landet, men i det Mindste i den Kommune, hvor jeg bor hjemme, har man hidtil godt fundet sig til rette med Bestemmelserne i Loven af 6te Marts 1869, saa at jeg tror, at der ikke er stor Trang til at gjøre Forandringer der. Skulde det desuagtet være Tilfældet, at man vil have Forandringer der, maa jeg dog henlede navnlig det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at der er nogle Bestemmelser i § 3, der, som jeg tror, ville være særlig uheldige for Kjøbstæderne. Lovforslaget, som det er forelagt, gjælder jo kun Kjøbenhavn, og som den ærede Ordfører har udtalt, er § 4, der udtaler, at Naboer kan forlange, at der skal sættes Hegn, egentlig den væsentlige Bestemmelse, men ogsaa i §§ 1 og 3 findes der væsentlige Bestemmelser, idet de nemlig dele Kjøbenhavns Kommune i to Dele. § 1 angaar den Del, der nærmest benyttes til Agerbrug eller Havedyrkning, giver Bestemmelser for de Hegn, der skulle oprettes der, den tillader her at anvende Stengjærder, Jordvolde osv. § 3 giver derimod andre Bestemmelser med Hensyn til den bebyggede Del af Kjøbenhavn, og den siger, dersom mit Opfattelse af Lovforslagets Bestemmelser er rigtig, at den bebyggede Del af Kjøbenhavn, hvilken nærmere præciseres med de Udtryk, hvori den ligger indenfor Fæstningsgravene, og de tætte bebyggede Dele af Grunden indenfor den, skal lovligt Hegn kun være Grundmur, Bindingsværk, Planteværk og Fernplader eller andet Hegn, som efter Bestemmelse af det sagkyndige Skøn kan sættes ved Siden deraf. Analog med denne Bestemmelse for den bebyggede Del af Kjøbenhavn er den Bestemmelse, som er paaberaabt af den foreslaaede nye Paragraph, nemlig § 4 i Lov af 11te